

تأثیر استیلولیت‌ها بر روی دوام سنگ‌های آهکی تزئینی در معادن خوی

حسن حاجی حسینلو

گروه زمین‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوی، خوی، ایران و کارآموز رشته امور معادن مرکز کارشناسان رسمی قوه قضاییه
Ha.Haji@iau.ac.ir

چکیده

در این مقاله به بررسی رابطه بین استیلولیت و دوام سنگ‌های آهکی تزئینی معادن خوی پرداخته شده است. ویژگی ای مکانیکی و دوام این سنگ‌ها، تحت گستره وسیعی از ناهمگنی‌ها از جمله استیلولیت‌ها قرار دارد. وجود مواد ناخالص در متن سنگ و به دنبال آن تجمع این مواد در داخل استیلولیت‌ها تأثیر فراوانی در کیفیت سنگ‌های آهکی تزئینی دارد. استیلولیت‌ها، تشکیلات انحلال فشاری در سنگ‌های رسوبی هستند که مربوط به فشار روباره می‌باشند، فشار روباره با کاهش ضخامت لایه افزایش می‌یابد و استیلولیت آغاز می‌شود.

واژه‌های کلیدی

استیلولیت، سنگ‌های آهکی تزئینی، معادن خوی، انحلال فشاری

The effect of stylolites on the durability of decorative limestones in Khoy mines

Abstract

In this paper we study the relation between stylolite and durability of decoration limestone in Khoy. Mechanical characteristics and durability of these stones are affected by a wide range of heterogeneities such as stylolites. Existence of impure materials in the stones that followed by gathering of these materials in stylolites influence the quality of decoration limestones. Stylolites are pressure dissolution formations in carbonates or other sedimentary rocks that occur due to overburden pressure, as overburden pressure increases a correlation with bed thickness reduction and stylolitization begin.

Key words: Stylolite, Decoration limestones, Khoy mines, Pressure dissolution.

۱. مقدمه

منطقه مورد پژوهش بر اساس تقسیم بندی های ساختاری رسوبی ایران (Aghanabati, 1998) در زون ایران مرکزی قرار گرفته است. تمامی سنگ های آهکی مورد مطالعه عموماً سخت چگال با درجه سیمان شدگی بالا و دارای استحکام بالا و تخلخل کم هستند. به طور کلی استیلولیت سطحی نامنظم است که حاصل انحلال بخشی از توده سنگ در اثر فشار می باشد و باعث کاهش حجم سنگ و تمرکز مواد حل نشده و ناخالصی های سنگ در امتداد این ساخت می شود. تغییر خصوصیات از سنگ مانند دوام، استحکام، جلا، رنگ و در نهایت بازار فروش، روی کیفیت سنگ اثر می گذارد. استیلولیت ها سطوح انحلالی مرتبط با واتنش انقباضی یا برشی و نشان دهنده کاهش حجم هستند و به صورت موازی یا تقریباً موازی با سطح لایه بندی در طی دفن (واتنش فشارشی) رسوبات شکل می گیرند. استیلولیت های تکتونیکی با زاویه زیادی نسبت به لایه بندی و طی چین خوردگی شکل می گیرند، که نشان دهنده مؤلفه کوتاه شدگی موازی لایه بندی است (McClay, 1987).

بسیاری از سنگ های نتایج به دست آمده در این پژوهش که در حقیقت ارائه روش شناسی در این موضوع است، حاصل بازدید و بررسی از چندین محدوده اکتشافی، معدن و کارخانه سنگ های آهکی تزئینی در خوی و همچنین تحلیل ساختاری و انجام برداشت های دقیق تکتونیکی بر روی شکستگی های محدوده های سنگ های ساختمانی مرمریت در معادن شمال خوی می باشد.

۲. روش تحقیق

در ایستگاه های مختلف از تمام استیلولیت های منطقه به شعاع یک کیلومتر برداشت خواهد شد. روش نمونه گیری در برداشت استیلولیت های منطقه مورد مطالعه به صورت غیرسیستماتیکی از نوع تصادفی می باشد. این پژوهش نیز مانند سایر مطالعات زمین شناسی نیاز به بررسی های صحرایی و آزمایشگاهی دارد. در مطالعات صحرایی برداشت داده های مربوط به ساختار های موجود در منطقه توسط دستگاه کمپاس، و تعیین موقعیت آن ها توسط دستگاه جی پی اس (GPS) و نمونه برداری جهت دار از سنگ های منطقه صورت خواهد گرفت و در مطالعات آزمایشگاهی، تهیه ی مقاطع نازک جهت دار، مطالعه ی مقاطع، توسط میکروسکوپ پلاریزاسیون و ترسیم دیاگرام های منطقه، توسط نرم افزار صورت خواهد گرفت.

۳. یافته ها

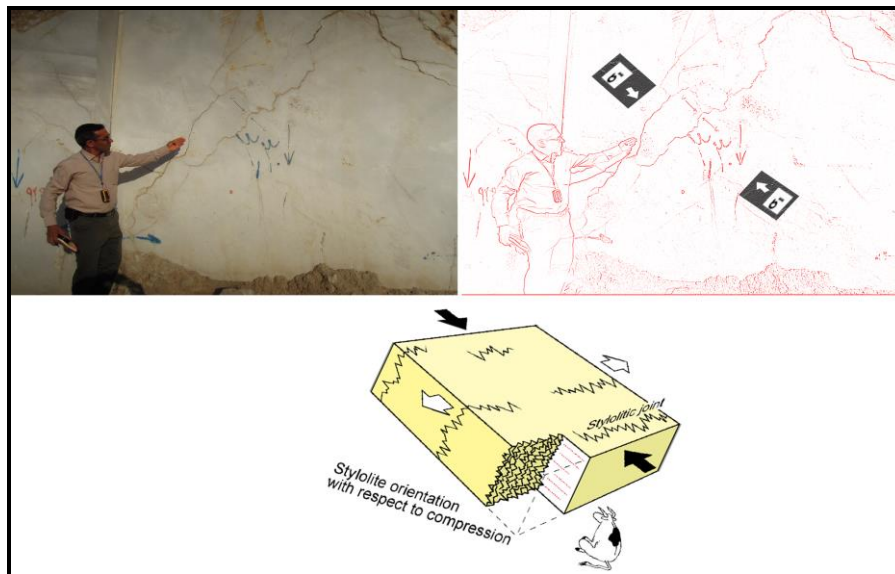
استیلولیت ها شکستگی هایی با امتداد دندان دندانه و مضرسی شکل هستند که اغلب بر روی سنگ های غنی از کربنات ایجاد می شوند وجود استیلولیت ها و مواد پرکننده آنها عموماً تأثیر زیادی بر خواص فیزیکی و مکانیکی سنگ میزبان دارد. (Nevin et al., 2018). این نوع درزه ها از نوع فشارشی بوده که عمود بر راستای تنش اصلی بیشینه (σ_1) تشکیل می شوند. در محل این درزه ها پدیده انحلال صورت گرفته و مواد مختلفی می تواند آنها را پر کند. نمونه های زیادی از معادن سنگ های تزئینی سنگ آهک در منطقه مورد مطالعه وجود دارد (شکل های ۱، ۲). استیلولیت ها یکی از عوامل کلیدی برای کنترل کیفیت سنگ های تزئینی هستند (Arzani, 2011). در کربنات های دارای رس، استیلولیت زیاد دیده می شود و در ماسه سنگ ها نیز دیده می شوند. به نظر می رسد استیلولیت های موازی لایه بندی در اثر دیاژنز باشند، اما استیلولیت های مایل با کوتاه شدگی لایه ها ساخته شده اند. در صورتی که توده های سنگی به ویژه آهک ها و مرمریت ها دارای درزه های استیلولیتی باشند، قبل از استخراج باید مطالعه دقیق بر روی مواد پرکننده و سیمان استیلولیت ها انجام گیرد. وجود موادی مانند سیمان های سیلیسی و همچنین کلسیتی متبلور شده نه تنها تأثیر منفی نداشته بلکه می تواند موجب بالا رفتن مقاومت سنگ گردد. از سوی دیگر در صورتی که استیلولیت ها با کانی های رسی، مواد آلی و یا اکسید آهن پر شده باشند به شدت مقاومت سنگ را کاهش خواهند داد (حاجی حسینلو، ۱۳۹۷).

به منظور بررسی دقیق استیلولیت ها علاوه بر انجام مطالعات چکشی در محل، باید از نمونه های سنگی مقاطع نازک تهیه کرده و زیر میکروسکوپ مطالعه نمود. شناسایی دقیق نوع مواد پرکننده به ویژه کانی های رسی نیز با انجام آنالیزهایی همچون XRD امکان پذیر می باشد. همچنین با انجام آزمایش هایی نظیر تعیین مقدار باقیمانده های نامحلول و شاخص دوام وارفتگی (Index Durability Slake) بر روی نمونه های سنگ، می توان میزان دوام سنگ های تزئینی دارای استیلولیت را مشخص نمود. استیلولیت ها

نیز از جمله ناهمگنی‌ها و غیریکنواختی‌ها در سنگ می‌باشند که باعث ایجاد ناهمسانگردی در سنگ می‌گردند ترکیب کانی‌شناسی از جمله عوامل کنترل کننده دوام سنگ می‌باشد. نوع کانی‌ها و نسبت آنها تأثیر زیادی بر دوام و مقاومت سنگ خواهد داشت. سنگ‌های دارای سیلیس بیشترین مقاومت را دارند و سنگ‌های دارای رس کمترین مقاومت در بین سنگ‌ها را دارا می‌باشند. به طور کلی هر میزان رس موجود در سنگ زیاد شود، دوام سنگ کمتر خواهد شد. در معادن مرمریت می‌توان میزان دوام سنگ‌ها را بر اساس وجود استیلولیت به صورت زیر تقسیم‌بندی نموده است:

- ۱- عالی: سنگ هیچ گونه استیلولیتی ندارد.
- ۲- خیلی خوب: سنگ دارای استیلولیت‌های منفرد، با ضخامت کم و سخت می‌باشد.
- ۳- خوب: سنگ دارای استیلولیت‌های کم، با ضخامت کم و سخت می‌باشد.
- ۴- نسبتاً خوب: سنگ دارای مقدار زیادی استیلولیت است که بسته به چگالی، ضخامت و جهت‌گیری استیلولیت‌ها استحکام و دوام متفاوتی دارد.
- ۵- ضعیف: سنگ دارای شبکه‌های بسیار زیاد استیلولیت با ضخامت زیاد می‌باشد.

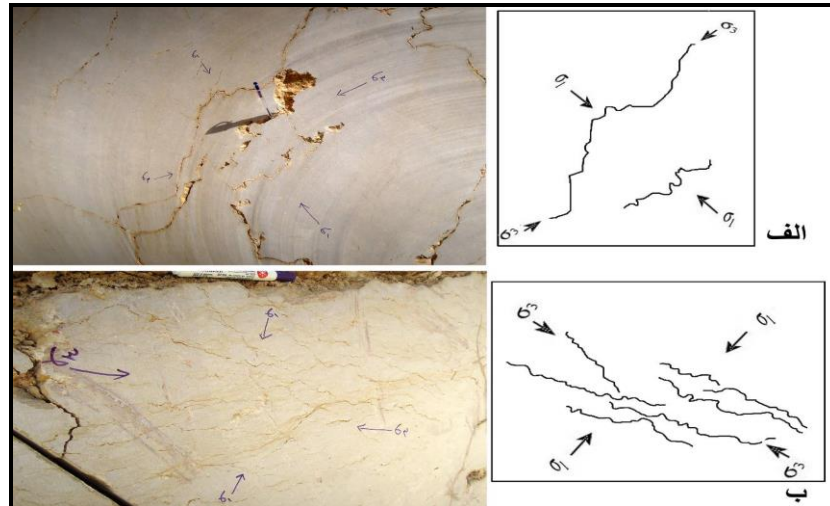

شکل ۱- نمونه‌ای از مرمریت منطقه پیرکندی که با وجود داشتن استیلولیت‌های فراوان، به دلیل پرشدگی درزه‌های استیلولیتی با سیمان مقاوم، دارای کیفیت مطلوبی بوده و به عنوان سنگ نما در ساختمان به کار رفته‌اند، جهت دید عکس 330° N.

وجود ناخالصی‌های فراوان در متن سنگ و به دنبال آن تجمع این مواد در داخل استیلولیت‌ها باعث کاهش دوام سنگ‌های مرمریت می‌گردد. کانی‌های رسی مهم‌ترین بقایای انحلال در سنگ‌های مورد مطالعه هستند و در محل‌هایی که مواد نامحلول حاصل از انحلال سنگ تجمع پیدا کرده‌اند، سنگ کم‌ترین درجه استحکام و در نتیجه کیفیت نامطلوب را دارد. سنگ‌های مرمریت موجود در مناطق مورد مطالعه از نظر دارا بودن ناخالصی و در نتیجه باقیمانده‌های نامحلول شرایط متفاوتی دارند. سنگ ساختمانی مرمریت پیرکندی دارای ناخالصی‌های کم‌تری نسبت به دو معدن سیه‌باز و حکمت‌آرا می‌باشد، به طوری که رنگ سنگ در بسیاری از سینه‌کارهای این معدن روشن و گرمی رنگ می‌باشد. با توجه به میزان کم باقیمانده‌های نامحلول تجمع یافته در استیلولیت‌ها، این سنگ‌ها دوام نسبتاً بالایی دارند. در معدن مرمریت حکمت‌آرا وضعیتی متفاوت با معدن پیرکندی حکمفرماست، به صورتی که میزان ناخالصی‌های سنگ از جمله کانی‌های رسی به قدری زیاد می‌باشد که رنگی کاملاً متفاوت به سنگ داده‌اند و در تمام رخنمون‌های آن به چنین حالت دیده می‌شود. به همین دلیل است که سنگ‌های این معدن از استحکام بالایی برخوردار نیستند. در معدن مرمریت پیرکندی نیز مقدار ناخالصی‌های سنگ تقریباً

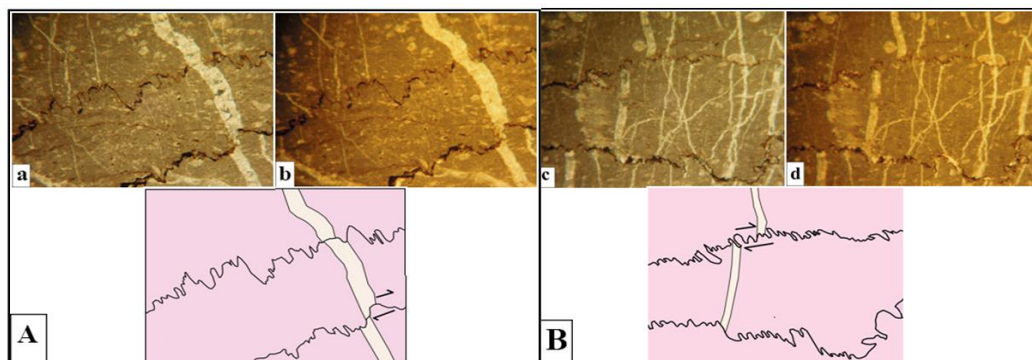
برابر با معدن حمت آرا می باشد اما نکته قابل ذکر در این معدن این است که رنگ زمینه سنگ در سینه کارهای این معدن عمدتاً در اثر نفوذ سیالاتی می باشد که مواد شسته شده از رسوبات بالایی را به داخل این سنگها انتقال داده اند. همچنین به علت تشکیل نودولها و باندهای سیلیسی حاصل از نفوذ سیالات سیلیسی به داخل سنگ، اثر منفی ناخالصی ها روی دوام سنگ کاهش یافته و استحکام سنگ را بالا برده اند.

شکل ۲- الف- نمونه‌ی دیگری از مرمیت منطقه مورد مطالعه که با وجود داشتن استیلولیت‌های فراوان، به دلیل پرنشده‌گی درزه‌های استیلولیتی با سیمان نامقاوم، دارای کیفیت مطلوبی نبوده است، جهت دید عکس $N337^\circ$ ، ب- نمونه‌ی دیگری از مرمیت منطقه مورد مطالعه که با وجود داشتن استیلولیت‌های فراوان، به دلیل پرنشده‌گی درزه‌های استیلولیتی با سیمان مقاوم، دارای کیفیت مطلوبی بوده و به عنوان سنگ نما در ساختمان به کار رفته‌اند، جهت دید عکس $N285^\circ$

از ریزساختارهای منطقه می توان به ساختارهای استیلولیت‌ها اشاره کرد. استیلولیت‌ها سطوح به شدت فرورفته و دندان‌داری هستند که در شرایط دگرگونی پایین و در اثر انحلال فشاری ایجاد شده و منجر به پیدایش برگ‌وارگی ناهموار می‌شوند. استیلولیت‌ها را حاصل انحلال فشاری به حساب می‌آورند که عبارت است از سطوحی که دندان‌ها نسبت به سطح آن عمود است (شکل ۳) این ساختارها در مرمیت‌های منطقه مشاهده می‌شود و هر دو نمونه حرکت راست‌گرد را نشان می‌دهند که مؤید حرکات راست‌گرد است.

از مجموع ۲۰۰ شکستگی، ۲۰ شکستگی (تقریباً ۱۰ درصد) از نوع استیلولیتی شده هستند. بیشتر استیلولیت‌ها روند شمال شرق - جنوب غرب و راستای $N085^\circ$ دارند.

شکل ۳- A و B- استیلولیت‌های تکتونیکی موجود در مرمیت‌های منطقه. [a,c (PPL) و b,d (CPL)]، (4X).

۴. بحث و نتیجه‌گیری

کانسارها تابعی از عوامل تکتونیک، به خصوص درزه‌ها می‌باشند. آگاهی از میزان درزه‌ها و شکستگی‌ها، نحوه استخراج کانسار را مشخص نمود. چنانچه امتداد لایه‌ها به موازات راستای چین‌خوردگی باشد، سنگ سالم‌تر است و شکستگی کمتری دارد در نتیجه از کیفیت بهتری نیز برخوردار است. تأثیر گسل‌ها و درزه‌ها بر سنگ‌ها، مختلف است. نظر به این که وجود درزه‌ها از مرغوبیت کانسار می‌کاهد، سنگ‌های واقع در نواحی شکسته، برای تهیه بلوک یا پلاک، مناسب نیستند. ولی ممکن است در سنگ‌های آذرین، عوامل خوبی برای سهولت در استخراج باشند مانند معدن گرانیت که با استفاده از درزه‌های موازی سطح و دو دسته درزه‌ای تقریباً عمود بر هم، بلوک‌های گرانیت به راحتی استخراج می‌گردند. بنابراین وجود درزه‌ها، تا حدی می‌تواند مفید باشد. تراکم زیاد درزه‌ها باعث نفوذ آب‌های سطحی، هوازگی و فرسودگی سنگ‌ها می‌گردد. در انواع سنگ‌های رسوبی و مرمیریت‌ها، وجود گسل و درزه از کیفیت و بهره‌وری کانسار می‌کاهد. آگاهی بر میزان درزه‌ها و شکستگی، برای استخراج ضروری است. در معادنی که به روش انفجاری کار می‌کنند برای باطله برداری، مواد نارینه مصرف می‌نمایند؛ مطالعه جهت، شیب درزه‌ها و گسترش آن‌ها عامل مهمی برای تعیین نوع و عمق چال‌ها و آتشیاری خواهد بود و با این کار، میزان اتلاف سنگ‌های ساختمانی به حداقل ممکن کاهش می‌یابد.

درزه‌ها و شکستگی‌ها در سنگ‌های تزئینی ممکن است با کلسیت یا کانی دیگر پر شود و زیبایی خاصی به سنگ بدهد ولی در مواردی باعث سستی و کاهش مقاومت سنگ می‌گردد. این امر تابعی از ضخامت درزه و مواد پرکننده خواهد بود. درزه‌های مذکور همگی طبیعی هستند اما در معادنی که به روش انفجاری استخراج می‌گردند؛ در اثر ضربه انفجار، به میزان زیادی درزه ایجاد می‌شود که در زمان برش یا صیقل، منجر به شکستن پلاک می‌گردد و در این صورت راندمان کارخانه کاهش می‌یابد، میزان و جهت شیب طبقات نیز در استخراج کانسار اهمیت دارد. لازم است روند استخراج، در جهت عکس شیب طبقات باشد، تا بلوک استخراج شده راحت تر حمل گردد. وجود ناخالصی‌های فراوان در متن سنگ و به دنبال آن تجمع این مواد به صورت باقیمانده‌های نامحلول در داخل درزه‌های استیلولیتی باعث کاهش کیفیت سنگ ساختمانی مرمیریت می‌گردد. کانی‌های رسی از مهمترین بقایای نامحلول موجود در سنگ‌های مرمیریت می‌باشند. این کانیها به علت جذب آب می‌توانند استحکام سنگ را کاهش دهند. با توجه به آنالیزهای صورت گرفته (اندازه‌گیری باقیمانده‌های نامحلول و شاخص دوام وارفتگی) روی سنگ‌های مرمیریت معادن حکمت‌آرا، سیه‌باز، پیرکندی و یاریم‌قیه در استان آذربایجان غربی مشخص گردید که سنگ مرمیریت دارای کمترین میزان باقیمانده نامحلول و در نتیجه بیشترین درجه استحکام و سنگ مرمیریت پیرکندی دارای بیشترین باقیمانده‌های نامحلول و متعاقب آن کمترین درجه استحکام می‌باشند. سنگ مرمیریت یاریم‌قیه نیز علیرغم داشتن مواد نامحلول نسبتاً زیاد، به خاطر وجود باندهای سیلیسی دوام بهتری نسبت به سنگ‌های حکمت‌آرا دارد و ویژگی‌های حد واسطی دارد.

منابع

- [1] حاجی حسینلو، ح.، ۱۳۹۷. پتروفاوریک انتشارات دانشگاه آزاد واحد خوی، ۲۹۸ صفحه.
- [2]-Aghanabati, A., (1998). Major Sedimentary-structural Units of Iran. Geological Survey of Iran.
- [3]-Nevin, A., Timothy, W., Ákos, T., (2018). The effect of stylolites on the deterioration of limestone: possible mechanisms of damage evolution. Environmental Earth Sciences, v. 77(16); p. 1-11
- [4]-Arzani, N., (2011). Stylolite networks in dolomitized limestones and their control on polished decorative stones: a case study from Upper Cretaceous Khur quarries, central Iran. Archive of SID 36 Arzani ... JGeope, 1 (2), P. 25-37
- [5]-McClay, K., (1987). The mapping of geological structures. New York: John Wiley and Sones.